

แผนการจัดการเรียนรู้
วิชา การประกันภัย รหัสวิชา 2201-2209
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546)
ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

จัดทำโดย
นางสาวนวรรตน์ มวมขุนทด
ตำแหน่งพนักงานราชการ

สาขาวิชาการเลขานุการ
วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวนครราชสีมา
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการประกันภัย รหัสวิชา 2201 – 2209 จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มี
ความรู้ มีความสามารถ มีเจตคติที่ดี ใฝ่รู้ ใฝ่คุณธรรม โดยแบ่งเป็น 14 หน่วยการเรียนรู้ แต่ละหน่วยจัดทำ
ใบความรู้ แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน

ขอขอบพระคุณ วิทยากรที่ได้ให้ความรู้ ให้การอบรมในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ หวังว่า
เอกสารเล่มนี้ มีประโยชน์แก่วิทยาลัยและผู้ที่สนใจศึกษาต่อไป

นางสาวนวรรตน์ มวมขุนทด
ผู้จัดทำ

ลักษณะรายวิชา

รหัสและชื่อวิชา 2201 – 2209 การประกันภัย

หน่วยกิต (ชั่วโมง) 3(4) เวลาเรียนต่อภาคเรียน 72 ชั่วโมง

รายวิชาตามหลักสูตร	ปรับคำอธิบายรายวิชาเป็นสมรรถนะ	ชั่วโมง
<p>จุดประสงค์รายวิชา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการประกันภัย การขายประกันชีวิต 2. มีทักษะเกี่ยวกับขายประกันภัย สามารถเลือก การประกันภัยได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่อการประกันภัย 3. สามารถประเมินค่าใช้จ่ายในการเอา ประกันภัย และเชื่อมโยงแนวความคิดหลักการ ขายประกันภัยได้ <p>มาตรฐานรายวิชา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บอกความหมาย ความสำคัญ ประวัติความเป็นมาและจุดประสงค์ของการประกันภัย 2. อธิบายประเภทของการประกันภัยและการ ประกันชีวิตในประเทศไทย 3. อธิบายชนิดของกิจการที่ควรเอาประกัน วิธีการเลือกบริษัทประกันภัย <p>คำอธิบายรายวิชา</p> <p>ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับความหมายและ ความสำคัญของการประกันภัย ประเภทของ การประกันภัย ประวัติความเป็นมาและ จุดประสงค์ของการประกันภัย ประเภทของการ ประกันภัย และการประกันชีวิตในประเทศไทย คุณสมบัติของตัวแทนขายประกันชีวิต วิธีการ เสนอขายการประกันชีวิต วิธีการในการเอา ประกัน ชนิดของกิจการที่ควรเอาประกัน การ เลือกบริษัทประกันภัย การติดตามผลการขาย ประกันภัย การศึกษาตัวอย่างการขายประกัน</p>	<p>สมรรถนะรายวิชา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แสดงความรู้เกี่ยวกับการประกันภัยได้อย่าง ถูกต้อง 2. สามารถวางแผนการขายประกันภัยและ ประกันชีวิตได้ 3. สามารถเลือกประเภทของการประกันภัย และการประกันชีวิตได้เหมาะสมกับตนเองและ บุคคลอื่น ๆ 4. ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการประกันภัยและการ ประกันชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ 5. ประกอบอาชีพธุรกิจ หรือ เป็นตัวแทนขาย ประกันภัยหรือประกันชีวิตได้โดยปฏิบัติตาม จรรยาบรรณวิชาชีพ 	

ตารางวิเคราะห์หลักสูตร

รหัส 2201 – 2209 วิชา การประกันภัย

หน่วยกิต 3

ชั้น ปวช. 3

สาขางาน การขาย

สาขาวิชาพาณิชยการ

ชื่อหน่วย พฤติกรรม	พุทธิพิสัย						ทักษะพิสัย	จิตพิสัย	รวม	ลำดับ	จำนวนคาบ
	ความรู้	ความเข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า					
1. ความรู้ทั่วไป เกี่ยวกับการ ประกันภัย	7	8	6					7	12		8
2. สัญญาประกันภัย	7	8	7					8	28		8
3. การประกันวินาศภัย	9	8	8						12		12
4. ประเภทของการ ประกันวินาศภัย	7	8	7					7	33		12
5. การประกันชีวิต	9	8	8						11		12
6. การขายประกันชีวิต	8	8	7				8	8	28		12
7. กิจการประกันภัย	7	8	9					8	33		12
									13.5		8
									30		
									24 3		72

กำหนดการสอน

หน่วยที่	ชื่อหน่วย / รายการสอน	สัปดาห์ที่	ชั่วโมงที่
1.	<p>ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันภัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความหมายของการประกันภัย - ประเภทของการประกันภัย - ประวัติความเป็นมาของการประกันภัย - ประโยชน์ของการประกันภัย 	1-2	1-8
2.	<p>สัญญาประกันภัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความหมายของสัญญาประกันภัย - ประเภทของสัญญาประกันภัย - บุคคลที่เกี่ยวข้องในสัญญาประกันภัย - สาระสำคัญของสัญญาประกันภัย - ส่วนได้เสียในสัญญาประกันภัย - หลักเกณฑ์ในการทำสัญญาประกันภัย - ลักษณะพิเศษของสัญญาประกันภัย - ข้อแตกต่างของสัญญาประกันภัยกับสัญญาอื่น ๆ 	3-4-5	9- 18
3.	<p>การประกันวินาศภัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความหมายของการประกันวินาศภัย - หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการประกันวินาศภัย - การประกันภัยอัคคีภัย - การประกันภัยรับขน - การประกันภัยต่อ 	5-6-7	19-28
4.	<p>ประเภทของการประกันวินาศภัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - การประกันอัคคีภัย - การประกันภัยทางทะเลและการขนส่ง - การประกันภัยรถยนต์ - การประกันภัยอสรภาพ - การประกันภัยอสรภาพ 	8-9-10	29-36

<p>5.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การประกันภัยเบ็ดเตล็ด - การประกันภัยอุบัติเหตุเอื้ออาทร การประกันชีวิต - ความหมายของการประกันชีวิต - ประโยชน์ของการประกันชีวิต - ประเภทของการประกันชีวิต - แบบของการประกันชีวิต - ข้อความปฏิบัติในการทำประกันชีวิต - ขั้นตอนและหลักฐานในการขอรับเงินผลประโยชน์ - ลักษณะของการประกันชีวิต - ความแตกต่างระหว่างการประกันชีวิตกับการประกันวินาศภัย - หน้าที่ของผู้รับประกันชีวิต - หน้าที่ของผู้เอาประกันชีวิต - การบอกเลิกสัญญาประกันชีวิต - สิทธิของทายาทผู้เอาประกันชีวิต 	<p>11-12-13</p>	<p>37-46</p>
<p>6.</p>	<ul style="list-style-type: none"> การขายประกันชีวิต - ลักษณะของตัวแทนประกันชีวิตที่ดี - จรรยาบรรณของตัวแทนประกันชีวิต - กระบวนการขายประกันชีวิต 	<p>14-15-16</p>	<p>47 – 56</p>
<p>7.</p>	<ul style="list-style-type: none"> กิจการประกันภัย - พรบ.การประกันชีวิต พ.ศ. 2535 - พรบ. การประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 - โครงสร้างของกิจการประกันภัย - ประเภทของกิจการประกันภัย - ชนิดของกิจการที่ควรเอาประกันภัย - การเลือกบริษัทรับประกัน - วิธีการเอาประกันภัย 	<p>17- 18</p>	<p>65 - 72</p>

แผนการจัดการเรียนรู้

ชื่อวิชา การประกันภัย

เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันภัย

1. สาระสำคัญ

ในปัจจุบันมนุษย์ ต้องใช้ชีวิตอยู่โดยไม่รู้ว่าเกิดภัยขึ้นต่อชีวิตและทรัพย์สินของตนเองเมื่อใด และหากเกิดภัยขึ้นแล้วจะได้รับความเสียหาย จะดำเนินชีวิตอย่างไร ปัจจุบันจึงมีบริษัทผู้รับประกันภัยเกิดขึ้นหลายแห่ง แต่ละบริษัทพยายามออกแบบการประกันภัยตามที่อยู่บริโภคต้องการ ดังนั้นผู้บริโภคจึงควรมีความรู้เกี่ยวกับการประกันภัย ได้แก่ ความหมายของการประกันภัย ประโยชน์ของการประกันภัย ประเภทของการประกันภัย คำศัพท์เกี่ยวกับการประกันภัย

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายความหมายของ การประกันภัยและประเภทของการประกันภัยได้ถูกต้อง
2. อธิบายประวัติความเป็นมาของการประกันภัยได้
3. อธิบายประโยชน์ของการประกันภัยได้
4. อธิบายคำศัพท์ที่ควรทราบเกี่ยวกับการประกันภัยได้
5. สรุปประวัติการประกันภัยได้
6. มีความซื่อสัตย์
7. มีความใฝ่รู้
8. มีความรับผิดชอบ

3 เนื้อหาสาระ

1. ความหมายของการประกันภัย

มีผู้ให้ความหมายของการประกันภัยไว้หลายความหมาย ซึ่งสามารถสรุปความหมายของการประกันภัยได้ว่า หมายถึงวิธีกระจายความเสี่ยงภัยโดยสมาชิกที่เข้าร่วม โครงการจะต้องจ่ายเงินคนละเล็กคนละน้อยให้กับกองทุนกลางและเมื่อมีสมาชิกคนหนึ่งคนใดเคราะห์ร้าย และได้รับความเสียหายตามเหตุการณ์ที่ทำสัญญาไว้ สมาชิกคนนั้นก็จะได้รับการชดเชยจากเงินกองทุนนั้นตามที่ตกลงกันไว้ โดยมีคนกลางเป็นผู้จัดการกองทุน

ขอบเขตของการประกันภัย

ภัยที่จะให้บริการประกันภัยได้นั้น แบ่งเป็น 2 ชนิด ได้แก่

1. การเสียหายเกี่ยวกับพลังในการหารายได้ ได้แก่ การสูญเสียพลังในการหารายได้ของบุคคล

ธรรมดา อาจเกิดจาก การมรณกรรม การเจ็บป่วย ความชรา อุบัติเหตุ การไม่มีงานทำ เป็นต้น การสูญเสียพลังในการหารายได้ของธุรกิจ เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม พายุ ระเบิด เป็นต้น

2. การเสียหายเกี่ยวกับทรัพย์สิน ได้แก่ ภัยโดยแท้ เช่น แผ่นดินไหว ไฟไหม้ พายุ การระเบิด เรืออัปปาง การจลาจล การกระทำอันไม่สุจริต เช่น โจรกรรม การปลอมแปลงเอกสาร การฉ้อโกง การขักขอก เป็นต้น การผิคนัดหรือการผิคข้อตกลง เช่น ลูกหนี้ไม่ชำระเงินตามกำหนด ผู้รับเหมาก่อสร้าง ปฏิบัติการไม่เสร็จสิ้นตามสัญญา การรับผิดชอบตามกฎหมาย เช่น นายจ้างต้องจ่ายเงินให้ลูกจ้าง ในกรณี ลูกจ้างถึงแก่กรรม บาดเจ็บ พุผลภาพ ค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เช่น ค่ารักษาพยาบาลในกรณีเจ็บป่วย ในอนาคต ค่าใช้จ่ายในการเปลี่ยนแปลงธุรกิจอันเนื่องมาจากไฟไหม้ เป็นต้น

2. ประเภทของการประกันภัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ การประกันชีวิต (Life Insurance) และ การประกันชีวิต (Non-life Insurance)

3. ประวัติความเป็นมาของการประกันชีวิต แนวความคิดเกี่ยวกับการประกันภัยมีหลายแนวความคิด หลายชาติ หลายสมัย ได้แก่ แนวความคิดจากคัมภีร์ไบเบิล แนวความคิดของพ่อค้าชาวจีน แนวความคิดใน ยุคบาบิโลเนีย ชาวโกตไดนิเซียน และชาวไพล์นิเซียน จนถึงปัจจุบันมีการยอมรับว่าการประกันภัยทางทะเลมี ต้นกำเนิดจากกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ นายเอ็ดเวิร์ด ลอยด์ เจ้าของร้านกาแฟเป็นผู้ก่อตั้งบริษัท ลอยด์ อินชัวรันซ์ Lioy's Insurance และจัดว่านายเอ็ดเวิร์ด ลอยด์ เป็นบิดาแห่งการประกอบธุรกิจการประกันภัย

การประกันภัยในประเทศไทย สันนิษฐานว่าน่าจะเข้ามาในสมัยกรุงศรีอยุธยา ซึ่งเป็นช่วงที่ประเทศไทยมีความเจริญด้านการค้า สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ในสมัยรัชกาลที่ 5 บริษัทอีสเอเชียติก จำกัด เป็นตัวแทน ประกันชีวิตของ Equitable Insurance Co.Ltd ได้เข้ามาเสนอขายประกันชีวิตแบบตลอดชีพ สมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ เอกอัครเสนาบดี เป็นผู้เอาประกันภัยคนแรกของประเทศไทย ในสมัยรัชกาลที่ 6 มี หน่วยงานที่กำกับดูแลธุรกิจการประกันภัย คือกองการประกันภัย เกิดขึ้นเมื่อ 16 สิงหาคม 2476 เริ่มแรกกอง การประกันภัยอยู่ภายใต้สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ และคมนาคม ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น “แผนก ควบคุมบริษัทประกันภัย” สังกัดกรมทะเบียนการค้า กระทรวงเศรษฐกิจ ภายหลังเปลี่ยนเป็นกองการ ประกันภัย พ.ศ. 2510 ได้มีพระราชบัญญัติการประกันวินาศภัย และพระราชบัญญัติการประกันชีวิต ซึ่งเป็น กฎหมายควบคุมการประกันภัยฉบับแรก ต่อมาปี พ.ศ. 2515 กองประกันภัยได้เปลี่ยนชื่อเป็น “สำนักงาน ประกันภัย” และในที่สุดก็เปลี่ยนมาเป็น “กรมการประกันภัย” เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2533 ปัจจุบัน กรมการประกันภัยเป็นหน่วยงานราชการสังกัดกระทรวงพาณิชย์ ตั้งอยู่ที่ตำบลบางกระสอบ จังหวัดนนทบุรี การ ก่อตั้งบริษัทประกันภัยของคนไทยที่เกิดขึ้นเป็นอันดับแรกคือ บริษัทเตียอันเปาเอี่ยม จำกัด และต่อมา ก็เกิดขึ้นอีกหลายบริษัท ได้แก่ บริษัทเซ่งเฮียงหลีประกันภัยธกกิจและพาณิชย์การ จำกัด บริษัทเซียงอาน รับประกันอัครภัยและอุทกภัย จำกัด บริษัทประกันชีวิตของคนไทยเริ่มขึ้นช่วงระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง บริษัทแรกคือบริษัท ไทยเศรษฐกิจประกันภัย จำกัด และบริษัทไทยประกันชีวิต

4. ประโยชน์ของการประกันภัย

1. ประโยชน์โดยตรงต่อผู้เอาประกันภัย ได้แก่ เมื่อผู้เอาประกันได้รับความเสียหายสามารถเรียกร้องให้บริษัทผู้รับประกันชดใช้ความเสียหายนั้นได้ เป็นการลดความสูญเสียที่เกิดขึ้น เสริมสร้างนิสัยประหยัด และส่งเสริมการออมทรัพย์ ทำให้มีเงินก้อนใช้ในยามฉุกเฉิน

2. ประโยชน์โดยตรงต่อการดำเนินธุรกิจการค้า ได้แก่ ทำให้การประกอบธุรกิจมีความมั่นคง ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ ช่วยให้เกิดเสถียรภาพด้านต้นทุนการผลิต ช่วยในการขยายเครดิต ช่วยส่งเสริมธุรกิจบางประเภทให้ก้าวหน้า

3. ประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ช่วยระดมทุนเพื่อพัฒนาประเทศ ช่วยลดภาระแก่สังคมและรัฐบาล

4. คำศัพท์ที่ ควรทราบ

1. ผู้เอาประกันภัย (The Insured) ผู้เอาประกันเป็นคู่สัญญาฝ่ายที่จะต้องส่งเงินจำนวนหนึ่งตามที่ตกลงกันไว้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ผู้เอาประกันภัยคือ ผู้ที่นำชีวิตหรือทรัพย์สินไปทำประกันไว้นั่นเอง

2. ผู้รับประกัน (The Insurer) ผู้รับประกันภัยเป็นคู่สัญญาที่มีภาระแห่งหนึ่งที่จะต้องผูกพันกับสัญญาประกันภัย

3. ผู้รับประโยชน์ (Beneficiary) คือบุคคลภายนอกสัญญาประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยและผู้รับประกันภัยตกลงกันว่าจะให้เป็นผู้รับค่าสินไหมทดแทนเมื่อเกิดภัยขึ้น ในการประกันวินาศภัยผู้เอาประกันภัยกับผู้รับประกันภัยอาจจะเป็นบุคคลคนเดียวก็ได้ ส่วนของการประกันชีวิตนั้น ผู้เอาประกันภัยจะเป็นบุคคลคนเดียวไม่ได้ ต้องกำหนดผู้รับประโยชน์อย่างชัดเจน

4. กรมธรรม์ประกันภัย (Policy) เป็นหลักฐานแห่งสัญญาประกันภัยที่มีเนื้อความตรงกับเจตนาของคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย ในกรมธรรม์ประกันภัยจะต้องลงลายชื่อมือของผู้รับประกันภัยเอาไว้ด้วย

5. เบี้ยประกันภัย (Premium) เป็นจำนวนเงินที่ฝ่ายของผู้เอาประกันภัยจะต้องจ่ายแก่ผู้รับประกันภัย เป็นสัญญาต่างตอบแทนว่าผู้รับประกันภัยสัญญาว่าจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหากเกิดภัยขึ้นต่อสิ่งที่นำมาทำประกัน อัตราค่าเบี้ยประกันจะมากหรือน้อยกว่านั้น จะต้องมีกรคิดคำนวณ จากข้อมูลตัวเลขการเกิดความเสียหาย ความเสี่ยงภัย ความคาดหมายและผลความเป็นจริงที่เกิดขึ้น

6. ค่าสินไหมทดแทน (Indemnity) คือจำนวนเงินที่ฝ่ายผู้รับประกันภัยตกลงจะจ่ายให้แก่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ เมื่อเกิดภัยขึ้นต่อสิ่งที่นำไปทำประกันภัย การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจะจ่ายตามที่เสียหายจริงแต่ไม่เกินจำนวนเงินที่เอาประกัน

7. จำนวนเงินที่เอาประกันภัย (sum Insured) คือจำนวนเงินที่ตกลงกันไว้ในสัญญาประกันภัยว่าหากเกิดความสูญเสียหรือความเสียหายขึ้น ภายในระยะเวลาที่สัญญาประกันภัยมีผลบังคับ ผู้รับประกันภัยจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามสัญญา

8. ค่าบำเหน็จตอบแทน (Commission) เป็นจำนวนเงินที่บริษัทผู้รับประกันภัยจ่ายให้แก่บุคคลที่เป็นนายหน้า ตามอัตราที่กฎหมายกำหนด

9. ตัวแทนประกันภัย(Agents) นายหน้าประกันภัย(Brokerage) ตัวแทนประกันภัย เป็นผู้ที่บริษัทมอบหมายให้ทำการชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันภัย มีสิทธิในการรับเงินค่าเบี้ยประกันภัย แล้วนำส่งมายังบริษัทผู้รับประกันภัย ส่วนนายหน้าประกันภัย เป็นผู้ที่บริษัทมอบหมายให้ทำการชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยเท่านั้น

4. กิจกรรมการเรียนรู้

สัปดาห์ที่ 1-2 เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันภัย
ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูกล่าวถึงการดำเนินชีวิตของมนุษย์ที่ต้องเกี่ยวข้องกับการประกันภัย
2. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ขั้นปฏิบัติการสอน

1. ครูให้ความรู้ตามหัวข้อต่อไปนี้
 - 1.1 ความหมายของการประกันภัย
 - 1.2 ประเภทของการประกันภัย
 - 1.3 ประวัติความเป็นมาของการประกันภัย
 - 1.4 ประโยชน์ของการประกันภัย
 - 1.5 คำศัพท์ที่ควรทราบเกี่ยวกับการประกันภัย
2. มอบหมายงาน
 - 2.1 ให้นักศึกษาปฏิบัติตามใบงาน เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันภัย
 - 2.2 ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด

ขั้นประเมินผล ตรวจสอบผลงานจาก

1. แบบทดสอบหลังเรียน
2. แบบฝึกหัด บทที่ 1
3. ใบงานบทที่ 1

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนวิชา การประกันภัย 2201 – 2209 สำนักพิมพ์ เอ็มพันธ์
2. หนังสือพิมพ์ ฐานเศรษฐกิจ ประชาชาติธุรกิจ วารสารการเงินการธนาคาร

6. หลักฐาน

1. แบบฝึกหัดบทที่ 1
2. แบบทดสอบหลังเรียน
3. งานที่มอบหมาย

7. วัดและประเมินผล

7.1 เครื่องมือประเมินผล

7.1.1 แบบประเมินพฤติกรรมผู้เรียน

7.1.2 แบบประเมินชิ้นงาน

7.1.3 แบบทดสอบ

7.2 เกณฑ์การประเมิน

7.2.1 แบบทดสอบความรู้ต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม

7.2.2 แบบสังเกตพฤติกรรม เกณฑ์การประเมินต้องอยู่ในระดับดีขึ้นไป

7.2.3 แบบประเมินชิ้นงาน เกณฑ์การผ่านต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ขึ้นไป

8. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้

ชื่อวิชา การประกันภัย
เรื่อง สัญญาประกันภัย

1. สาระสำคัญ

สัญญาประกันภัยหมายถึง สัญญาซึ่งบุคคลหนึ่งตกลงจะใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือใช้เงินจำนวนหนึ่งให้ในกรณีวินาศภัยหากมีขึ้น หรือในเหตุอย่างอื่นในอนาคตดังระบุไว้ในสัญญา และในการนี้บุคคลอีกคนหนึ่งตกลงจะส่งเงินซึ่งเรียกว่าเบี้ยประกันภัย ประเภทของสัญญาประกันภัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ สัญญาประกันวินาศภัย สัญญาประกันชีวิต และสัญญาประกันภัยทางทะเล บุคคลที่เกี่ยวข้องในสัญญาประกันภัยได้แก่ ผู้รับประกันภัย ผู้เอาประกันภัย และผู้รับประกันภัย สัญญาประกันภัยมีลักษณะพิเศษคือ เป็นสัญญาต่างตอบแทน เป็นสัญญาที่มีผลบังคับไม่แน่นอน เป็นสัญญาที่ต้องการความซื่อสัตย์ ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ เป็นสัญญาที่ทางราชการควบคุม มีรายการที่ปรากฏในกรมธรรม์ตามที่กฎหมายกำหนด เกณฑ์การทำสัญญาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยต้องยื่นใบคำขอเอาประกัน ต่อผู้รับประกัน ผู้รับประกันต้องออกกรมธรรม์เป็นเอกสารหนังสือมีการลงลายมือชื่อผู้รับประกัน สัญญาประกันภัยแตกต่างจากสัญญาอื่น ๆ คือสัญญาการพนันขันต่อ สัญญาการค้าประกัน สัญญาประกันภัยกับการเก็งกำไร

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ความหมายของสัญญาประกันภัย
2. ประเภทของสัญญาประกันภัย
3. บุคคลที่เกี่ยวข้องในสัญญาประกันภัย
4. สาระสำคัญของสัญญาประกันภัย
5. ส่วนได้เสียในสัญญาประกันภัย
6. หลักเกณฑ์ในการทำสัญญาประกันภัย
7. ลักษณะพิเศษของสัญญาประกันภัย
8. ข้อแตกต่างของสัญญาประกันภัยและสัญญาอื่น ๆ
9. มีความซื่อสัตย์
10. มีความใฝ่รู้
11. มีความรับผิดชอบ

3. เนื้อหาสาระ

1. ความหมายของสัญญาประกันภัย

สัญญาประกันภัยหมายถึง สัญญาซึ่งบุคคลหนึ่งตกลงจะใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือใช้เงินจำนวนหนึ่งให้ในกรณีวินาศภัยหากมีขึ้น หรือในเหตุอย่างอื่นในอนาคตดังระบุไว้ในสัญญา และในการนี้บุคคลอีกคนหนึ่งตกลงจะส่งเงินซึ่งเรียกว่าเบี้ยประกันภัย

2. ประเภทของสัญญาประกันภัย

2.1 สัญญาประกันวินาศภัย หมายถึงสัญญาซึ่งบุคคลหนึ่งตกลงจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้ในกรณีวินาศภัยเกิดขึ้น และในการนี้บุคคลอีกคนหนึ่งตกลงจะส่งเงินซึ่งเรียกว่าเบี้ยประกันภัย

2.2 สัญญาประกันชีวิต หมายถึงสัญญาประกันภัยอันกำหนดจำนวนเงินแน่นอน คือ เป็นสัญญาซึ่งบุคคลหนึ่งตกลงใช้เงินจำนวนหนึ่งให้ในเหตุอย่างอื่น ในอนาคตดังระบุไว้ในสัญญาและในการนี้บุคคลอีกคนหนึ่งตกลงจะส่งเงินซึ่งเรียกว่า ค่าเบี้ยประกัน

2.3 สัญญาประกันภัยทางทะเล การประกันภัยทางทะเลเป็นการประกันวินาศภัยประเภทหนึ่ง บทบัญญัติแห่งกฎหมายทางทะเล

3. บุคคลที่เกี่ยวข้องในสัญญาประกันภัย

3.1 ผู้รับประกันภัย หมายถึง คู่สัญญาที่ตกลงจะใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือใช้เงินจำนวนหนึ่งให้เมื่อเกิดภัยขึ้น

3.2 ผู้เอาประกันภัย หมายถึงคู่สัญญาฝ่ายที่ตกลงจะส่งเบี้ยประกัน จะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้

3.3 ผู้รับประกันภัย หมายถึงบุคคลฝ่ายที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทนหรือเงินจำนวนหนึ่ง อาจเป็นตัวของผู้เอาประกันเอง หรืออาจเป็นบุคคลอื่นที่ได้ระบุไว้ในสัญญา

4. สาระสำคัญของสัญญาประกันภัย

4.1 เป็นสัญญาต่างตอบแทน

4.2 เป็นสัญญาที่มีผลบังคับไม่แน่นอน

4.3 เป็นสัญญาที่ต้องการความซื่อสัตย์อย่างยิ่ง

4.4 เป็นสัญญาที่ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ รายการที่ต้องมีในกรมธรรม์ ได้แก่ วัตถุประสงค์เอาประกันภัย ภัยซึ่งผู้รับประกันภัยรับเสี่ยง ราคาแห่งมูลประกันภัย จำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัย จำนวนเบี้ยประกันภัย และวิธีการส่งเบี้ยประกันภัย ระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุด ชื่อและที่อยู่ของผู้รับประกันภัย ชื่อและที่อยู่ของผู้เอาประกันภัย ชื่อของผู้รับประกันภัย วันทำสัญญาประกันภัย สถานที่ และวันที่ในการทำกรมธรรม์ประกันภัย

4.5 เป็นสัญญาที่ทางราชการควบคุม

5. ส่วนได้เสียในสัญญาประกันภัย

5.1 ส่วนได้เสียในกรณีประกันวินาศภัย ได้แก่ เจ้าของทรัพย์สิน ผู้ทรงสิทธิ์ ผู้รับจ้างอง ผู้รับ
จ่านำ ผู้ครอบครองทรัพย์สิน ผู้เช่า ผู้รับฝาก ผู้ยืม ผู้ที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย เช่น ผู้รับขนส่ง
ผู้รับเหมา ตัวแทนหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ

5.2 ส่วนได้เสียในกรณีประกันชีวิต ได้แก่ บุพการี บิดามารดา กับบุตร คู่สมรส สามีภรรยา
ญาติ คามารดาเดียวกัน ได้แก่ พี่น้องร่วมบิดาและผู้ที่มีความสัมพันธ์กันทางธุรกิจ เจ้าหนี้

6. หลักเกณฑ์ในการทำสัญญาประกันภัย

หลักเกณฑ์ในการทำประกันภัย ได้แก่ การก่อให้เกิดสัญญาประกันภัย ฝ่ายผู้เอาประกันภัยยื่นใบคำ
ขอทำประกันต่อผู้รับประกันภัย สัญญาประกันภัย เป็นสัญญาที่ไม่มีแบบ เป็นเพียงการตกลงกันด้วยวาจาก็ได้
แต่ฟ้องร้องกันมิได้ สัญญาประกันภัยเป็นสัญญาที่ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ กฎหมายบังคับให้ผู้รับ
ประกันภัยต้องส่งมอบหลักฐานที่แสดงว่าได้มีการตกลงรับประกันภัยให้ผู้เอาประกันภัยยึดถือไว้เป็นหลักฐาน
ซึ่งก็คือกรมธรรม์ประกันภัย

7. กรมธรรม์ประกันภัย

ลักษณะของกรมธรรม์ เป็นเอกสารที่มีการลงลายมือชื่อของผู้รับประกันภัย มีรายละเอียดต่าง ๆ
ตามรายการที่กำหนดตามกฎหมาย

8. ลักษณะพิเศษของสัญญาประกันภัย

ลักษณะพิเศษของสัญญาประกันภัย เป็นการตกลงกันของคู่กรณีสองฝ่าย ระหว่างผู้เอาประกันภัย
และผู้รับประกันภัย โดยจ่ายเบี้ยประกันภัยเป็นสิ่งตอบแทน หลักกฎหมายทั่วไปกำหนดว่าผู้เอาประกันภัย
ต้องเปิดเผยความจริง ต่อผู้รับประกันภัย ผลของการไม่เปิดเผยความจริงก็คือสัญญาเป็นโมฆียะ และมีการบอก
ล้างกัน ภายใน 1 เดือน หลังจากทราบความจริง หรือภายใน 5 ปีนับแต่วันทำสัญญา ผู้ที่จะรับการบอกล้าง
ได้แก่ผู้เอาประกันภัย เมื่อมีการบอกล้างผู้รับประกันภัยต้องคืนค่าเบี้ยประกันภัยแก่ผู้เอาประกันภัย หรือการ
ประกันชีวิต ผู้รับประกันภัยต้องคืนค่าไถ่ถอนกรมธรรม์ประกันภัยแก่ผู้เอาประกันภัยหรือทายาท โดยไม่ต้อง
จ่ายคืนค่าเบี้ยประกันภัย

9. ข้อแตกต่างของสัญญาประกันภัยกับสัญญาอื่น ๆ

ข้อแตกต่างของสัญญาประกันภัยกับสัญญาอื่น ๆ ได้แก่ สัญญาประกันภัยกับการพนันขั้นต่อ
สัญญาประกันภัยกับการค้าประกัน สัญญาประกันภัยกับการเก็งกำไร

4. กิจกรรมการเรียนรู้

สัปดาห์ที่ 3-4 เรื่อง สัญญาประกันภัย

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูทบทวนความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันภัย

2. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ขั้นปฏิบัติการสอน

1. ครูให้ความรู้ตามหัวข้อต่อไปนี้

- 1.1 ความหมายของสัญญาประกันภัย
- 1.2 ประเภทของสัญญาประกันภัย
- 1.3 บุคคลที่เกี่ยวข้องในสัญญาประกันภัย
- 1.4 สาระสำคัญของสัญญาประกันภัย
- 1.5 ส่วนได้เสียในสัญญาประกันภัย
- 1.6 หลักเกณฑ์ในการทำสัญญาประกันภัย
- 1.7 ลักษณะพิเศษของสัญญาประกันภัย
- 1.8 ข้อแตกต่างของสัญญาประกันภัยกับสัญญาอื่น ๆ

2. มอบหมายงาน

- 2.1 ให้นักศึกษาปฏิบัติตามใบงาน เรื่อง สัญญาประกันภัย
- 2.2 ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด

ขั้นประเมินผล ตรวจสอบผลงานจาก

1. แบบทดสอบหลังเรียน
2. แบบฝึกหัด บทที่ 2
3. ใบงานบทที่ 2

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนวิชา การประกันภัย 2201 – 2209 สำนักพิมพ์ เอ็มพันธ์
2. หนังสือพิมพ์ ฐานเศรษฐกิจ ประชาชาติธุรกิจ วารสารการเงินการธนาคาร

6. หลักฐาน

1. แบบฝึกหัดบทที่ 2
2. แบบทดสอบหลังเรียน
3. งานที่มอบหมาย

7. วัดและประเมินผล

7.1 เครื่องมือประเมินผล

- 7.1.1 แบบประเมินพฤติกรรมผู้เรียน
- 7.1.2 แบบประเมินชิ้นงาน
- 7.1.3 แบบทดสอบ

7.2 เกณฑ์การประเมิน

- 7.2.1 แบบทดสอบความรู้ต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม
- 7.2.2 แบบสังเกตพฤติกรรม เกณฑ์การประเมินต้องอยู่ในระดับดีขึ้นไป
- 7.2.3 แบบประเมินชิ้นงาน เกณฑ์การผ่านต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ขึ้นไป

8. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้

ชื่อวิชา การประกันภัย

เรื่อง การประกันวินาศภัย

1. สาระสำคัญ

การประกันวินาศภัยเป็นสัญญาประกันภัยซึ่งผู้รับประกันภัยจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันวินาศภัยเมื่อมีความเสียหายใด ๆ เกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงความสูญเสียในสิทธิผลประโยชน์หรือรายได้ ที่อาจจะประมาณความเสียหายหรือความสูญเสียเปล่านั้นเป็นเงินได้ โดยผู้เอาประกันวินาศภัยตกลงจะส่งค่าเบี้ยประกันให้แก่ผู้รับประกันภัยเป็นการตอบแทน สัญญาประกันภัยที่ทำกันมาก ได้แก่ การประกันอัคคีภัย การประกันภัยทางทะเล การประกันภัยขนส่ง การประกันอุบัติเหตุต่าง ๆ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายความหมายของการประกันวินาศภัยได้
2. อธิบายหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการประกันวินาศภัยได้
3. อธิบายรายละเอียดของการประกันภัยค้ำจุนได้
4. อธิบายรายละเอียดของการประกันภัยต่อได้
5. มีความซื่อสัตย์
6. มีความรับผิดชอบ

3. เนื้อหาสาระ

1. ความหมายของการประกันภัย

ตามพระราชบัญญัติการประกันวินาศภัย มาตรา 4 ได้ให้ความหมายของการประกันวินาศภัยไว้ว่า หมายถึง “ความเสียหายใด ๆ บรรดาที่จะพึงประมาณเป็นเงินได้ และหมายรวมถึงความสูญเสียในสิทธิ ผลประโยชน์หรือรายได้ด้วย”

2. หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการประกันวินาศภัย

1. สิทธิของผู้รับประกันวินาศภัย สรุปได้ดังนี้ คือ สิทธิในการขอรับค่าเบี้ยประกันภัย สิทธิให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประกันภัยใช้ค่าสินไหมทดแทน สิทธิในการรับช่วงสิทธิของผู้เอาประกันภัยและผู้รับประกันภัย สิทธิเรียกให้ผู้เอาประกันภัยหาประกัน สิทธิเกี่ยวกับซากทรัพย์ สิทธิในการบอกเลิกสัญญาประกันวินาศภัย

2. หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้รับประกันภัย ได้แก่ หน้าที่ใช้ค่าสินไหมทดแทน หน้าที่

การส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัย หน้าทีคีนค่าเบี้ยประกันภัย หน้าทีออกค่าใช้จ่ายในการตีราคาทรัพย์สิน

3. สิทธิของผู้เอาประกันวินาศภัย ได้แก่ สิทธิเรียกให้ผู้รับประกันภัยใช้ค่าสินไหมทดแทน สิทธิขอลดเบี้ยประกันภัย สิทธิขอลดจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัย สิทธิเรียกให้ผู้รับประกันภัยหาหลักประกัน สิทธิบอกเลิกสัญญาประกันวินาศภัย

4. หน้าทีและความรับผิดชอบของผู้เอาประกันภัย มีดังนี้ หน้าทีชำระเบี้ยประกันภัย หน้าทีบอกกล่าวผู้รับประกันภัยเมื่อเกิดวินาศภัย หน้าทีปฏิบัติตามเงื่อนไขในสัญญาประกันภัย

5. สิทธิและความรับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับการโอนวัตถุที่เอาประกันภัยและการโอนกรมธรรม์ประกันภัย ได้แก่ การโอนวัตถุที่เอาประกันภัย การโอนกรมธรรม์ประกันภัย

6. สิทธิและความรับผิดชอบของผู้รับประกันภัย ได้แก่ รับค่าสินไหมทดแทนจากผู้รับประกันและบอกกล่าววินาศภัยแก่ผู้รับประกันภัย

7. อายุความ สิทธิเรียกร้องมีอายุความ 2 ปี

3. การประกันภัยค้ำจุน

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 887 วรรคแรก บัญญัติไว้ว่า “ การประกันภัยค้ำจุน คือสัญญาประกันภัยซึ่งผู้รับประกันภัยตกลงว่าจะใช้ค่าสินไหมทดแทนในนามของผู้เอาประกันภัย เพื่อความวินาศภัยอันเกิดขึ้นแก่บุคคลอีกคนหนึ่งและซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบ”

4. การประกันภัยรับขน

การประกันภัยรับขน เป็นสัญญาที่ผู้รับประกันภัยให้ความคุ้มครองวินาศภัยทุกอย่างที่จะเกิดขึ้นแก่ของที่ขนส่งตั้งแต่ผู้ขนส่งได้รับของไปจนของนั้นถึงมือผู้รับตราส่ง การกำหนดค่าสินไหมทดแทน คำนวณจากราคาของที่ต้นทาง บวกด้วยค่าระวางจนของถึงปลายทาง บวกด้วยค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น ค่าบรรจุหีบห่อ เป็นต้น

5. การประกันภัยต่อ

การประกันภัยต่อเป็นการประกันภัยความรับผิดชอบของผู้รับประกันภัยคนแรก ที่มีการโอนส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดของการประกันภัยนั้นให้บริษัทอื่น ด้วยเหตุผลที่ว่า การประกันภัยบางรายมีจำนวนเงินเอาประกันหลายพันล้าน บริษัทไม่สามารถรับภาระเสี่ยงภัยได้ทั้งหมด บริษัทที่โอนการเสี่ยงภัยให้บริษัทอื่น เรียกว่า “บริษัทผู้เอาประกันภัยต่อ(Ceding Company) ส่วนบริษัทที่ยอมรับการโอนการเสี่ยงภัยไว้ เรียกว่า “บริษัทผู้รับประกันภัยต่อ(Reinsurer)

4. กิจกรรมการเรียนรู้

สัปดาห์ที่ 5-6-7 เรื่อง สัญญาประกันภัย

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูทบทวนความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันภัย

2. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ขั้นปฏิบัติการสอน

1. ครูให้ความรู้ตามหัวข้อต่อไปนี้
 - 1.1 ความหมายของการประกันวินาศภัย
 - 1.2 หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการประกันวินาศภัย
 - 1.3 การประกันภัยค่าจุน
 - 1.4 การประกันภัยรับชน
 - 1.5 การประกันภัยต่อ
2. มอบหมายงาน
 - 2.1 ให้นักศึกษาปฏิบัติตามใบงาน เรื่อง การประกันวินาศภัย
 - 2.2 ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด

ขั้นประเมินผล ตรวจสอบผลงานจาก

1. แบบทดสอบหลังเรียน
2. แบบฝึกหัด บทที่ 3
3. ใบงานบทที่ 3

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนวิชา การประกันภัย 2201 – 2209 สำนักพิมพ์ เอ็มพันธ์
2. หนังสือพิมพ์ ฐานเศรษฐกิจ ประชาชาติธุรกิจ วารสารดอกเบี้ย การเงินการธนาคาร

6. หลักฐาน

1. แบบฝึกหัดบทที่ 3
2. แบบทดสอบหลังเรียน
3. งานที่มอบหมาย

7. วัดและประเมินผล

7.1 เครื่องมือประเมินผล

- 7.1.1 แบบประเมินพฤติกรรมผู้เรียน
- 7.1.2 แบบประเมินชิ้นงาน
- 7.1.3 แบบทดสอบ

7.2 เกณฑ์การประเมิน

- 7.2.1 แบบทดสอบความรู้ต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม
- 7.2.2 แบบสังเกตพฤติกรรม เกณฑ์การประเมินต้องอยู่ในระดับดีขึ้นไป
- 7.2.3 แบบประเมินชิ้นงาน เกณฑ์การผ่านต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ขึ้นไป

8. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้

ชื่อวิชา การประกันภัย

เรื่อง ประเภทของการประกันวินาศภัย

1. สาระสำคัญ

การประกันวินาศภัย เป็นการแบ่งเบาภาระความเสียหายของเจ้าของทรัพย์สินการประกันวินาศภัยมีหลายประเภทได้แก่ การประกันอัคคีภัย การประกันภัยทางทะเลและการขนส่ง การประกันภัยรถยนต์ การประกันภัยอิสรภาพ การประกันภัยเบ็ดเตล็ด การประกันภัยอุบัติเหตุเอื้ออาทร เป็นต้น

2. จุดประสงค์

1. อธิบายรายละเอียดของการประกันอัคคีภัยได้
2. อธิบายรายละเอียดของการประกันภัยทางทะเลและการขนส่งได้
3. อธิบายรายละเอียดของการประกันภัยรถยนต์ได้
4. อธิบายรายละเอียดของการประกันอัคคีภัยได้
5. อธิบายรายละเอียดของการประกันภัยทางทะเลและการขนส่งได้
6. อธิบายรายละเอียดของการประกันภัยรถยนต์ได้
7. อธิบายรายละเอียดของการประกันภัยอิสรภาพได้
8. อธิบายรายละเอียดของการประกันภัยเบ็ดเตล็ดได้
9. อธิบายรายละเอียดของการประกันอุบัติเหตุเอื้ออาทรได้
10. มีความซื่อสัตย์
11. มีความรับผิดชอบ

3. เนื้อหาสาระ

1. การประกันอัคคีภัย

กรมธรรม์ประกันอัคคีภัย ประกอบด้วย ใบคำขอเอาประกันภัย ตารางกรมธรรม์ เงื่อนไข ข้อยกเว้น ข้อกำหนด เอกสารแนบท้าย ข้อระบุพิเศษ ข้อรับรอง และใบสลักหลังกรมธรรม์ประกันภัย ความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันอัคคีภัย บริษัทให้สัญญาต่อผู้เอาประกันภัยทรัพย์สินตามที่ระบุในกรมธรรม์ประกันภัย หากทรัพย์สินที่เอาประกันภัยไว้ได้รับความเสียหาย เนื่องจาก ไฟไหม้ ฟ้าผ่า แรงระเบิดของแก๊สที่ใช้ทำแสงสว่าง ความเสียหายเนื่องจากภัยเพิ่มพิเศษที่ได้ระบุไว้ ภัยที่ไม่ได้รับความคุ้มครอง ได้แก่ ความเสียหายจากสงคราม การแผ่รังสี หรือกัมมันตภาพรังสี จากเชื้อเพลิง นิวเคลียร์ ความเสียหายที่สามารถเรียกร้องเอาจากกรมธรรม์ประกันภัยอื่น ๆ

กรรมธรรม์ประกันภัยสำหรับที่อยู่อาศัยเป็นกรรมธรรม์ที่แยกออกจากการประกันอัคคีภัย กรรมธรรม์สำหรับที่อยู่อาศัยความคุ้มครองความเสียหายที่เกิดจากไฟไหม้ ฟ้าผ่า การระเบิดทุกชนิด ภัยจากยานพาหนะ ภัยจากอากาศยาน ภัยเนื่องจากน้ำ จากอุบัติเหตุ การปล่องรั่วไหล ลื่น จากท่อน้ำ ถูมน้ำ รวมถึงน้ำฝนที่ผ่านเข้าทางอากาศที่ชำระ ไม่รวมถึงน้ำท่วม และท่อประปาแตก ภัยที่ซื้อเพิ่มเติมได้ ลมพายุ ลูกเห็บ ควัน แผ่นดินไหว น้ำท่วม จลาจล นัคเหตุงาน ภัยเนื่องจากป่าเถื่อน ภัยระอู ภัยระอูที่มีการลุกไหม้ ภัยต่อเครื่องไฟฟ้า

2. การประกันภัยทางทะเลและการขนส่ง

การประกันภัยทางทะเลและการขนส่งหมายถึง การประกันความเสียหายแก่เรือและทรัพย์สินหรือสินค้าที่อยู่ระหว่างการขนส่งทางทะเล และยังขยายขอบเขตความคุ้มครองไปถึงการขนส่งสินค้าทางอากาศและทางบก ซึ่งต่อเนื่องกับการขนส่งทางทะเลด้วย ประเภทของการประกันภัยทางทะเล ได้แก่ การประกันภัยตัวเรือ และการประกันภัยสินค้า วัตถุที่เอาประกันภัยได้ คือ เรือ สินค้า และอสังหาริมทรัพย์อื่น ๆ ซึ่งอยู่ภายใต้การเสี่ยงภัยทางทะเล ค่าระวางเรือ รายได้ หรือค่าจ้างที่ได้จากการขนส่ง ความรับผิดชอบที่เจ้าของหรือผู้มีส่วนได้เสียในตัวเรือหรือสินค้าอาจต้องรับผิดชอบต่อบุคคลที่สาม ผู้มีสิทธิหรือมีส่วนได้เสียได้แก่ เจ้าของ ผู้ครอบครอง ผู้รับจ้างขนานำ ผู้ขนส่ง ผู้รักษาผลประโยชน์ของเจ้าหนี้ ตัวแทน ผู้รับตราส่ง ภัยที่คุ้มครองได้แก่ ภัยทางทะเล อัคคีภัย การทิ้งทะเล โจรกรรม การกระทำโดยทุจริตของคนเรือ ประเภทของกรรมธรรม์มีดังนี้ กรรมธรรม์เพื่อความคุ้มครองแก่ตัวเรือ สินค้า และค่าระวาง กรรมธรรม์ที่กำหนดระยะเวลาและกรรมธรรม์ที่คุ้มครองเพื่อการขนส่งเฉพาะครั้ง กรรมธรรม์ที่กำหนดราคาของวัตถุที่เอาประกันภัยและกรรมธรรม์ที่ไม่กำหนดราคาของวัตถุที่เอาประกันภัย กรรมธรรม์ที่กำหนดระยะเวลาแบบพิเศษ กรรมธรรม์เพื่อคุ้มครองแก่เรือหลายลำ กรรมธรรม์ที่ระบุชื่อเรือ และกรรมธรรม์ที่ไม่ระบุชื่อเรือ กรรมธรรม์ที่ไม่กำหนดระยะเวลา กรรมธรรม์ที่คุ้มครองทรัพย์สินที่อยู่กระจ่ายกัน กรรมธรรม์ที่ให้ความคุ้มครองเป็นพิเศษ

3. การประกันภัยรถยนต์

การประกันภัยรถยนต์เป็นการประกันที่ให้ความคุ้มครองเจ้าของรถยนต์ที่ต้องงเสี่ยงภัยกับความเสียหายต่าง ๆ เช่นไฟไหม้ ถูกขโมย เป็นต้น ประเภทของกรรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ แบ่งความคุ้มครองออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ การประกันประเภทหนึ่งให้ความคุ้มครองแก่ตัวรถ ชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลภายนอกด้วย การประกันภัยประเภทสอง คุ้มครองตัวรถที่เอาประกันภัยและชีวิตทรัพย์สินของบุคคลภายนอกเนื่องจากรถคันที่เอาประกันภัย การประกันประเภทสาม คุ้มครองชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลภายนอก เนื่องจากรถที่เอาประกัน รถที่ต้องทำประกันภัยตามพระราชกฤษฎีกา ได้แก่ รถยนต์แก๊สส่วนบุคคล รถยนต์โดยสารส่วนบุคคลและรับจ้าง รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลและรับจ้าง รถยนต์ส่วนบุคคล หัวลากจูง รถพ่วง รถจักรยานยนต์ รถสามล้อเครื่อง รถที่จดทะเบียนในต่างประเทศ และนำเข้ามาใช้ในประเทสไทย รถอื่น ๆ ที่จดทะเบียนกับกรมการขนส่งทางบก

4. การประกันภัยอิสรภาพ

การประกันภัยอิสรภาพ เป็นการประกันภัยที่จัดขึ้น โดยมีแนวความคิดมาจากการที่ศาลยุติธรรมจัดระบบ การประกันตัวผู้ต้องหาหรือจำเลย โดยเพิ่มทางเลือกให้ประชาชน สามารถใช้หนังสือรับรองความผิดของผู้รับประกันภัยเป็นหลักประกันมาวางศาลได้ การประกันภัยอิสรภาพ มี 2 รูปแบบ แบบที่ 1 กรมธรรม์ประกันภัยอิสรภาพก่อนกระทำความผิด (ใช้กับบุคคลทั่วไป) ให้ความคุ้มครองจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ผู้ซื้อกรมธรรม์เช่น พยาบาล แม่บ้าน พนักงานขับรถ ครู ทนายความ ฯลฯ แบบที่ 2 กรมธรรม์ประกันภัยอิสรภาพหลังกระทำความผิด (ใช้กับผู้ตกเป็นผู้ต้องหา หรือจำเลย) ให้ความคุ้มครองนับแต่เวลาที่ได้รับการประกันตัว จนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา หรือนับแต่เวลาที่ได้เริ่มประกันตัวจนศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษา

5. การประกันภัยเบ็ดเตล็ด

การประกันภัยเบ็ดเตล็ดได้แก่ การประกันภัยสำหรับเงิน การประกันภัยโจรกรรม การประกันภัยความรับผิดชอบของกรรมการและเจ้าหน้าที่ของบริษัท การประกันภัยความรับผิดจากผลิตภัณฑ์ การประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล การประกันสุขภาพ การประกันอุบัติเหตุการเดินทาง การประกันภัยผู้โดยสารเรือโดยสารรับจ้าง การประกันภัยสำหรับเจ้าบ้าน คุ้มครองความเสียหายต่ออาคาร หรือต่อทรัพย์สินในอาคารที่เอาประกันภัย เนื่องจากฟ้าผ่า การระเบิด อากาศยานหรือสิ่งที่หล่นมาจากอากาศยาน น้ำท่วม การลักทรัพย์ โดยกำลังรุนแรง การชิงทรัพย์ การปล้นทรัพย์ การประกันความรับผิดต่อสาธารณะ ได้แก่ การประกันความรับผิดต่อสาธารณชนส่วนบุคคล เช่น แพทย์ เกษัตริกร โรงพยาบาลต่อคนไข้ จักษุต่อคนไข้ ร้านเสริมสวยต่อลูกค้า ผู้ทำบัญชีและผู้สอบบัญชีต่อผู้ว่าจ้าง ความรับผิดตามกฎหมายต่อสาธารณชนของผู้ประกอบการหรือนิติบุคคล เช่น ประกันความรับผิดต่อบุคคลภายนอกของเจ้าของ ผู้ให้เช่า และผู้เช่า การประกันความรับผิดของผู้ทำการผลิตและผู้รับเหมา การประกันความรับผิดต่อผลิตภัณฑ์ การประกันความรับผิดของนายจ้างต่อลูกจ้าง การประกันความรับผิดตามสัญญา การประกันความรับผิดอย่างกว้างขวางของผู้ประกอบธุรกิจต่อบุคคลอื่น

6. การประกันอุบัติเหตุเอื้ออาทร

การประกันอุบัติเหตุเอื้ออาทร เป็นการประกันภัยที่จัดทำขึ้นเป็นกรณีพิเศษ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายที่จะช่วยเหลือประชาชน โดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อย ให้ได้รับความคุ้มครองจากการประกันภัย โดยกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยที่ถูกเป็นพิเศษ ปีละ 365 บาท ผู้เอาประกันต้องมีอายุตั้งแต่ 15 ปี-70 ปี

4. กิจกรรมการเรียนรู้

สัปดาห์ที่ 8-10 เรื่อง ประเภทของการประกันวินาศภัย

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูทบทวนความรู้เกี่ยวกับการประกันนาศวิภัย

2. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ขั้นปฏิบัติการสอน

1. ครูให้ความรู้ตามหัวข้อต่อไปนี้

- 1.1 การประกันอัคคีภัย
- 1.2 การประกันภัยทางทะเลและการขนส่ง
- 1.3 การประกันภัยรถยนต์
- 1.4 การประกันภัยอิสรภาพ
- 1.5 การประกันภัยเบ็ดเตล็ด

2. มอบหมายงาน

- 2.1 ให้นักศึกษาปฏิบัติตามใบงาน เรื่อง ประเภทของการประกันวินาศภัย
- 2.2 ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด

ขั้นประเมินผล ตรวจสอบผลงานจาก

1. แบบทดสอบหลังเรียน
2. แบบฝึกหัด บทที่ 4
3. ใบงานบทที่ 4

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนวิชา การประกันภัย 2201 – 2209 สำนักพิมพ์ เอ็มพันธ์
2. หนังสือพิมพ์ ฐานเศรษฐกิจ ประชาชาติธุรกิจ วารสารดอกเบี้ย การเงินการธนาคาร

6. หลักฐาน

1. แบบฝึกหัดบทที่ 4
2. แบบทดสอบหลังเรียน
3. งานที่มอบหมาย

7. วัดและประเมินผล

7.1 เครื่องมือประเมินผล

- 7.1.1 แบบประเมินพฤติกรรมผู้เรียน
- 7.1.2 แบบประเมินชิ้นงาน
- 7.1.3 แบบทดสอบ

7.2 เกณฑ์การประเมิน

- 7.2.1 แบบทดสอบความรู้ต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม
- 7.2.2 แบบสังเกตพฤติกรรม เกณฑ์การประเมินต้องอยู่ในระดับดีขึ้นไป
- 7.2.3 แบบประเมินชิ้นงาน เกณฑ์การผ่านต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ขึ้นไป

8. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้

ชื่อวิชา การประกันภัย
เรื่อง การประกันชีวิต

1. สาระสำคัญ

การประกันชีวิตมีให้เลือกหลายประเภท ได้แก่ การประกันชีวิตประเภทสามัญ การประกันชีวิตประเภทอุตสาหกรรม การประกันชีวิตประเภทกลุ่ม การประกันชีวิตมีหลายแบบ ให้เลือก ได้แก่การประกันชีวิตแบบตลอดชีพ การประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ การประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา การประกันชีวิตแบบเงินได้ประจำ ผู้เอาประกันสามารถเลือกการประกันชีวิตได้ตามความเหมาะสมกับความต้องการ

2. จุดประสงค์

1. อธิบายความหมายของการประกันชีวิตได้
2. อธิบายประโยชน์ของการประกันชีวิตได้
3. อธิบายประเภทของการประกันชีวิตได้
4. อธิบายแบบของการประกันชีวิตได้
5. อธิบายได้ข้อควรปฏิบัติในการทำประกันชีวิตได้
6. อธิบายขั้นตอนและหลักฐานในการขอรับเงินผลประโยชน์ได้
7. อธิบายลักษณะของการประกันชีวิตได้
8. อธิบายความแตกต่างระหว่างการประกันชีวิตกับการประกันวินาศภัยได้
9. อธิบายหน้าที่ของผู้รับประกันชีวิตได้
10. อธิบายหน้าที่ของผู้เอาประกันชีวิตได้
11. อธิบายวิธีการบอกเลิกสัญญาประกันชีวิตได้
12. อธิบายสิทธิของทายาทผู้เอาประกันชีวิตได้
13. มีความซื่อสัตย์
14. มีความรับผิดชอบ

3. เนื้อหาสาระ

1. ความหมายของการประกันชีวิต

การประกันชีวิต เป็นวิธีการที่บุคคลกลุ่มหนึ่งร่วมกันเฉลี่ยภัยอันเนื่องจากการตาย การสูญเสียอวัยวะ พิพลาภาพ และการสูญเสียรายได้ในยามชรา เมื่อบุคคลใดประสบภัยเหล่านั้น ก็ได้รับเงินเฉลี่ยช่วยเหลือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนแก่ตนเองและครอบครัว โดยบริษัทประกันชีวิตทำหน้าที่เป็นแกนกลางในการนำเงินดังกล่าวไปจ่ายให้แก่ผู้ได้รับภัย

2. ประโยชน์ของการประกันชีวิต

การประกันชีวิตมีประโยชน์ต่อตนเองและครอบครัว ให้ความคุ้มครองรายได้ด้วยการออมทรัพย์ มีประโยชน์ต่อธุรกิจในลักษณะค้ำประกันการกู้ยืม มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ เป็นแหล่งระดมเงินออมระยะยาวไปพัฒนาประเทศ ช่วยสร้างให้บุคคลเกิดนิสัยการออม พร้อมทั้งแบ่งเบาภาระของสังคม

3. ประเภทของการประกันชีวิต

การประกันชีวิตแบ่งออกได้ 3 ประเภท ได้แก่ การประกันชีวิตประเภทสามัญ จำนวนเงินเอาประกันภัยตั้งแต่ 50,000 บาทขึ้นไป การประกันชีวิตประเภทอุตสาหกรรม จำนวนเงินเอาประกันตั้งแต่ 10,000 – 30,000 บาท การประกันชีวิตประเภทกลุ่ม เป็นการประกันที่มีผู้เอาประกันกรรมกรหนึ่ง ตั้งแต่ 5 คน ขึ้นไป ส่วนมาเป็นพนักงานบริษัท

4. แบบของการประกันชีวิต

การประกันชีวิต มีอยู่ 4 แบบดังนี้

1. การประกันชีวิตแบบตลอดชีพให้ความคุ้มครองตลอดชีพผู้เอาประกันเสียชีวิตขณะที่กรรมกรมีผลบังคับอยู่ บริษัทผู้รับประกันจะจ่ายเงินสินไหมทดแทนแก่ผู้รับประโยชน์
2. การประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ เป็นการประกันชีวิตที่บริษัทจะจ่ายเงินที่เอาประกันเมื่อผู้เอาประกันมีชีวิตอยู่จนครบกำหนดสัญญา หรือจ่ายเงินเอาประกันให้แก่ผู้รับประโยชน์เมื่อผู้เอาประกันเสียชีวิตลงภายในระยะเวลาที่เอาประกัน
3. การประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา เป็นการประกันชีวิตที่บริษัทประกันชีวิตจะจ่ายเงินให้แก่ผู้รับประโยชน์เมื่อเอาประกันเสียชีวิตภายในระยะเวลาที่เอาประกัน
4. การประกันชีวิตแบบเงินได้ประจำ เป็นการประกันชีวิตที่บริษัทประกันชีวิตจะจ่ายเงินจำนวนหนึ่งเท่ากันอย่างสม่ำเสมอให้แก่ผู้เอาประกันทุกเดือน นับแต่ผู้เอาประกันเกษียณอายุ หรือมีอายุครบตามเงื่อนไขในกรรมกรที่ระบุไว้

5. ข้อควรปฏิบัติในการทำประกันชีวิต

ข้อควรปฏิบัติมีดังนี้ คือ ต้องติดต่อบริษัทประกันชีวิต นายหน้า หรือตัวแทน เลือกแบบประกันชีวิตที่เหมาะสม วงเงินเอาประกันพิจารณาจากรายได้ประจำ เขียนรายละเอียดส่วนลงในใบคำขอทำประกัน จ่ายค่าเบี้ยประกันตามกำหนดทุกครั้ง แจ้งให้ผู้รับประโยชน์หรือบุคคลในครอบครัวทราบถึงการทำประกันชีวิต ติดต่อกรมการประกันภัย สำนักงานประกันภัยประจำจังหวัดเมื่อมีปัญหา

6. ขั้นตอนและหลักฐานในการขอรับเงินผลประโยชน์

การขอรับเงินผลประโยชน์ ดำเนินการโดยต้องติดต่อบริษัทประกันภัย กรณีเสียชีวิต ต้องแจ้งให้ทราบภายใน 14 วัน เตรียมเอกสาร กรมธรรม์ ใบเสร็จรับเงิน ใบมรณบัตรของผู้เอาประกัน ทะเบียนบ้าน บัตรประจำตัวประชาชน การเรียกร่องคำสินไหมทดแทนค่ารักษาพยาบาล ต้องแจ้งบริษัทภายใน 10 วัน กรอกรายละเอียดลงในแบบฟอร์ม ใบเสร็จรับเงินค่ารักษาพยาบาล กรณีกรมธรรม์ครบกำหนด ติดต่อบริษัท เตรียมกรมธรรม์ เตรียมบัตรประจำตัวประชาชนของผู้เอาประกันภัย

7. ลักษณะของการประกันชีวิต

การประกันชีวิตมีลักษณะเป็นสัญญาเสี่ยงโชค เป็นสัญญาฝ่ายเดียว เป็นสัญญามีเงื่อนไข เป็นสัญญาสำเร็จรูป เป็นสัญญาที่ต้องจ่ายเงินตามกำหนด เป็นสัญญาที่รัฐบาลควบคุมดูแล

8. ความแตกต่างระหว่างการประกันชีวิตและการประกันวินาศภัย

การประกันชีวิตแตกต่างจากการประกันวินาศภัยในจุดมุ่งหมายของการประกัน การกำหนดจำนวนเงินเอาประกัน ส่วนได้เสียจากการประกันภัย แบบของการประกันภัย การประเมินราคาส่วนได้เสียของการประกันภัย

9. หน้าที่ของผู้รับประกันชีวิต

หน้าที่ของผู้รับประกัน ได้แก่ การใช้เงินตามสัญญาประกันชีวิต หน้าที่กำหนดเบี้ยประกันชีวิต หน้าที่คืนค่าไถ่ถอนกรมธรรม์ หน้าที่ที่ได้รับการยกเว้น โดยไม่ต้องรับผิดชอบ

10. หน้าที่ของผู้เอาประกันชีวิต

ผู้เอาประกันชีวิตมีหน้าที่เปิดเผยความจริง หน้าที่ส่งเบี้ยประกัน

11. การบอกเลิกสัญญาประกันชีวิต

ผู้เอาประกันบอกเลิกสัญญาประกันชีวิตโดยการหยุดส่งเบี้ยประกัน หากส่งเบี้ยประกันมาเกินสามปี จะได้รับค่าเวนคืนกรมธรรม์

12. สิทธิของทายาทผู้เอาประกันชีวิต

ทายาทของผู้เอาประกันชีวิตมีสิทธิได้รับประโยชน์ตามสัญญาประกันชีวิต

4. กิจกรรมการเรียนรู้

สัปดาห์ที่ 11-13 เรื่อง การประกันชีวิต

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูทบทวนความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัย
2. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ขั้นปฏิบัติการสอน

1. ครูให้ความรู้ตามหัวข้อต่อไปนี้
 - 1.1 ความหมายของการประกันชีวิต
 - 1.2 ประโยชน์ของการประกันชีวิต
 - 1.3 ประเภทของการประกันชีวิต
 - 1.4 แบบของการประกันชีวิต
 - 1.5 ข้อควรปฏิบัติในการทำประกันชีวิต
 - 1.6 ขั้นตอนและหลักฐานในการขอรับเงินผลประโยชน์
 - 1.7 ลักษณะของการประกันชีวิต
 - 1.8 ความแตกต่างระหว่างการประกันชีวิตกับการประกันวินาศภัย
 - 1.9 หน้าที่ของผู้รับประกันชีวิต
 - 1.10 หน้าที่ของผู้เอาประกันชีวิต
 - 1.11 การบอกเลิกสัญญาประกันชีวิต
 - 1.12 สิทธิของทายาทผู้เอาประกันชีวิต
2. มอบหมายงาน
 - 2.1 ให้นักศึกษาปฏิบัติตามใบงาน เรื่อง การประกันชีวิต
 - 2.2 ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด

ขั้นประเมินผล ตรวจสอบผลงานจาก

1. แบบทดสอบหลังเรียน
2. แบบฝึกหัด บทที่ 5
3. ใบงานบทที่ 5

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนวิชา การประกันภัย 2201 – 2209 สำนักพิมพ์ เอ็มพันธ์
2. หนังสือพิมพ์ ฐานเศรษฐกิจ ประชาชาติธุรกิจ วารสารดอกเบี้ย การเงินการธนาคาร

6. หลักฐาน

1. แบบฝึกหัดบทที่ 5
2. แบบทดสอบหลังเรียน
3. งานที่มอบหมาย

7. วัดและประเมินผล

7.1 เครื่องมือประเมินผล

- 7.1.1 แบบประเมินพฤติกรรมผู้เรียน
- 7.1.2 แบบประเมินชิ้นงาน
- 7.1.3 แบบทดสอบ

7.2 เกณฑ์การประเมิน

- 7.2.1 แบบทดสอบความรู้ต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม
- 7.2.2 แบบสังเกตพฤติกรรม เกณฑ์การประเมินต้องอยู่ในระดับดีขึ้นไป
- 7.2.3 แบบประเมินชิ้นงาน เกณฑ์การผ่านต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ขึ้นไป

8. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้

ชื่อวิชา การประกันภัย

เรื่อง การขายประกันชีวิต

1. สาระสำคัญ

การขายประกันชีวิต ตามพระราชบัญญัติการประกันชีวิต พ.ศ. 2535 ตัวแทนขายและนายหน้าประกันชีวิตจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับการประกันชีวิต มีใบอนุญาตการเป็นตัวแทนและนายการประกันชีวิตตามที่นายทะเบียนกำหนด การเป็นตัวแทนขายประกันชีวิตหรือเป็นนายหน้าประกันชีวิต จะต้องประกอบอาชีพโดยยึดถือจรรยาบรรณ ศึกษากระบวนการขายเพื่อดำเนินการขายอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถปิดการขายได้ นอกจากนี้การให้บริการหลังการขายกับผู้อุปประกันต้องสม่ำเสมอตลอดการเอาประกันชีวิต

2. จุดประสงค์

1. อธิบายลักษณะของตัวแทนประกันชีวิตที่ดีได้
2. อธิบายจรรยาบรรณของตัวแทนประกันชีวิตได้
3. ปฏิบัติตามกระบวนการขายประกันชีวิตได้
4. มีความซื่อสัตย์
5. มีความรับผิดชอบ

3. เนื้อหาสาระ

1. ลักษณะตัวแทนประกันชีวิตที่ดี

ตัวแทนประกันชีวิตตามพระราชบัญญัติการประกันชีวิต พ.ศ. 2535 จะต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน จะต้องขออนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต ซึ่งต้องมีคุณสมบัติได้แก่ บรรลุนิติภาวะ มีภูมิลำเนาในประเทศไทย ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลาย ไม่เป็นนายหน้าประกันชีวิต ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต หรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตในระยะเวลาสามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต ได้รับการศึกษาวิชาการประกันชีวิตจากสถาบันการศึกษาที่นายทะเบียนประกาศกำหนดหรือสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันชีวิตได้ตามหลักสูตรและวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด ผู้ที่เป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทใดอยู่แล้ว อาจขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตบริษัทอื่นได้ ตัวแทนประกันชีวิตที่ดีต้องมีความรู้เกี่ยวกับการประกันชีวิตเป็นอย่างดี มีความสามารถในการขายและขยายตลาด มีนิสัยการทำงานที่ดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่

2. จรรยาบรรณของตัวแทนประกันชีวิต

ตัวแทนประกันชีวิตควรปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ดังนี้ มีความซื่อสัตย์ต่อผู้เอาประกันต่อบริษัท ต่อผู้ร่วมอาชีพเดียวกัน ให้บริการที่ดีและสม่ำเสมอ ต้องรักษาความลับของผู้เอาประกันในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ เช่นฐานะทางการเงิน ไม่ควรเสนอขายกรมธรรม์ในจำนวนเงินที่เกินกว่าความสามารถของผู้เอาประกัน ไม่ควรลดหรือเสนอที่จะลดค่าบำเหน็จในรูปแบบอื่นๆให้กับผู้เอาประกัน ไม่ควรแนะนำให้ผู้เอาประกันสะสมกรมธรรม์เพื่อทำสัญญาใหม่ ไม่ควรกล่าวให้ร้ายทับบมตัวแทนบริษัทอื่น ต้องหมั่นศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพอยู่เสมอ ควรประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมประเพณีอันดีงาม ชำรงไว้ซึ่งเกียรติ ศักดิ์ศรี และคุณธรรม

3. กระบวนการขายประกันชีวิต

กระบวนการขายประกันชีวิตทำเป็นขั้นตอนดังนี้

1. การแสวงหาผู้มุ่งหวัง ตัวแทนต้องพิจารณาว่าจะขายให้ใคร เพื่อน ญาติพี่น้อง คนที่รู้จัก ฯลฯ
2. การเตรียมการก่อนเข้าพบ เตรียมตนเอง เตรียมบุคลิกภาพ เตรียมบทสนทนาขายเตรียม นัดหมายลูกค้า
3. การเข้าพบเพื่อเสนอขาย พิจารณาว่าจะเข้าพบที่ไหน ที่บ้าน หรือที่ทำงาน การเสนอขาย ตัวแทนขายต้องกำหนดกลยุทธ์การเสนอขาย โดยสร้างความพอใจให้เกิดแก่ลูกค้า กระตุ้นเตือนให้ลูกค้าเห็นความจำเป็นของการทำประกันชีวิต ช่วยลูกค้าหาทางออก ปิดการขาย การเปิดหัวใจลูกค้าทำได้โดยการพูดคุยเรื่องธุรกิจกับการประกันชีวิต การสร้างภาพให้เกิดขึ้นในใจลูกค้า การยกตัวอย่างเรื่องจริงที่เกิดขึ้น
4. การตอบข้อโต้แย้ง มี ดังนี้ คือ การปฏิเสธโดยตรง การปฏิเสธโดยอ้อม การตอบโดยวิธีชดเชย การตอบโดยการถามคำถาม
5. การปิดการขาย
การปิดการขายเป็นวิธีการทำให้ลูกค้าลงชื่อในใบคำขอทำประกัน จ่ายเบี้ยประกัน และนัดตรวจสุขภาพ เทคนิคการปิดการขายได้แก่ การให้ลูกค้าซื้อประกันโดยไม่รู้ตัว ให้ลูกค้าตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ โดยให้ตอบคำถามเล็กๆ น้อย ๆ ซึ่งให้เห็นผลเสียของการไม่ทำประกันชีวิต เล่าเรื่องที่เร้าใจ และการเจียบ

6. การบริการหลังการขาย

ตัวแทนควรปฏิบัติเพื่อบริการหลังการขายดังนี้ ส่งมอบกรมธรรม์ด้วยตนเอง ซึ่งการส่งมอบกรมธรรม์ด้วยตนเองทำให้ตัวแทนมีโอกาสในการหารายชื่อลูกค้าเพิ่มขึ้น มีโอกาสในการการกระตุ้นให้ลูกค้าเอาประกันฉบับต่อไป ขายประกันซ้ำโดยยึดถึงประโยชน์ของการเอาประกัน ก่อนส่งมอบกรมธรรม์ตัวแทนต้องตรวจสอบข้อมูลและรายละเอียดในกรมธรรม์ให้ถูกต้อง โทรศัพท์นัดหมายผู้เอาประกัน เมื่อเข้าพบต้องแสดงความยินดีต่อผู้เอาประกัน อธิบายเงื่อนไขและผลประโยชน์ให้ผู้เอาประกันเข้าใจขอรายชื่อผู้มุ่งหวัง ขายบริการ และแสดงความยินดีอีกครั้ง การบริการเมื่อผู้เอาประกันประสบภัยตัวแทนต้องแจ้งเรื่องมรณกรรมแก่บริษัท ช่วยดำเนินการเรื่องมรณกรรม เตือนผู้รับประโยชน์ให้ดำเนินการเรื่องกฎหมาย ให้รวบรวมเอกสารสำคัญของผู้อำประกันเอง อธิบายวิธีการขอรับค่าสินไหมทดแทน ช่วยติดตามเรื่องค่าสินไหมทดแทน

4. กิจกรรมการเรียนรู้

สัปดาห์ที่ 14-16 เรื่อง การขายประกันชีวิต
ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูทบทวนความรู้เกี่ยวกับการประกันชีวิต
2. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ขั้นปฏิบัติการสอน

1. ครูให้ความรู้ตามหัวข้อต่อไปนี้
 - 1.1 ลักษณะของตัวแทนประกันชีวิตที่ดี
 - 1.2 จรรยาบรรณของตัวแทนประกันชีวิต
 - 1.3 กระบวนการขายประกันชีวิต
2. มอบหมายงาน
 - 2.1 ให้นักศึกษาปฏิบัติตามใบงาน เรื่อง การขายประกันชีวิต
 - 2.2 ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด

ขั้นประเมินผล ตรวจสอบผลงานจาก

1. แบบทดสอบหลังเรียน
2. แบบฝึกหัด บทที่ 6
3. ใบงานบทที่ 6

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนวิชา การประกันภัย 2201 – 2209 สำนักพิมพ์ เอ็มพันธ์
2. หนังสือพิมพ์ ฐานเศรษฐกิจ ประชาชาติธุรกิจ วารสารดอกเบี้ย การเงินการธนาคาร

6. หลักฐาน

1. แบบฝึกหัดบทที่ 6
2. แบบทดสอบหลังเรียน
3. งานที่มอบหมาย

7. วัดและประเมินผล

7.1 เครื่องมือประเมินผล

- 7.1.1 แบบประเมินพฤติกรรมผู้เรียน
- 7.1.2 แบบประเมินชิ้นงาน
- 7.1.3 แบบทดสอบ

7.2 เกณฑ์การประเมิน

- 7.2.1 แบบทดสอบความรู้ต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม
- 7.2.2 แบบสังเกตพฤติกรรม เกณฑ์การประเมินต้องอยู่ในระดับดีขึ้นไป
- 7.2.3 แบบประเมินชิ้นงาน เกณฑ์การผ่านต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ขึ้นไป

8. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้

ชื่อวิชา การประกันภัย

เรื่อง กิจการประกันภัย

1. สาระสำคัญ

การดำเนินกิจการประกันภัย ต้องดำเนินการตามข้อกำหนดพระราชบัญญัติการประกันชีวิต 2535/พระราชบัญญัติการประกันวินาศภัย 2535 โดยต้องอยู่ในรูปของบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด กิจการประกันภัยมี 2 ประเภท ได้แก่ การประกันวินาศภัยและ การประกันชีวิต โครงสร้างของกิจการประกันภัยขึ้นอยู่กับความจำเป็นและความเหมาะสมของกิจการ การพิจารณาเลือกบริษัทประกันภัยต้องพิจารณาความมั่นคงที่จะรับภาระความเสียหายของผู้เอาประกันภัยเมื่อเกิดภัยขึ้น

2. จุดประสงค์

1. อธิบายรายละเอียดของข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติการประกันชีวิต 2535 /พระราชบัญญัติการประกันวินาศภัย 2535 ได้
2. อธิบายโครงสร้างของกิจการประกันภัยได้
3. อธิบายประเภทของกิจการประกันภัยได้
4. อธิบายชนิดของกิจการที่ควรเอาประกันภัยได้
5. อธิบายการเลือกบริษัทรับประกันได้
6. อธิบายวิธีการเอาประกันภัยได้
7. มีความซื่อสัตย์
8. มีความรับผิดชอบ

3. เนื้อหาสาระ

1. ข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติการประกันชีวิต2535/ พระราชบัญญัติการประกันวินาศภัย 2535 การจัดตั้งบริษัทประกันภัยต้องจัดตั้งขึ้นในรูปบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือบริษัทมหาชนจำกัด โดยได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจการประกันภัยจากรัฐมนตรี โดยอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี จดทะเบียนเป็นบริษัท แล้ววางหลักทรัพย์ประกันตามประเภทของการประกัน ยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจการประกันภัยต่อรัฐมนตรีภายในเวลาที่กำหนดแต่ไม่เกิน หกเดือน การตั้งสาขา กิจการที่เป็นของบริษัทต่างประเทศต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี วางจำนวนทรัพย์สินตามที่กำหนด เมื่อตั้ง

สาขาแล้วจะตั้งอีกไม่ได้ การควบบริษัท ต้องควบบริษัทกับกิจการประกันภัย จดทะเบียนตั้งบริษัทใหม่ ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ ไม่เกินสามเดือนนับแต่วันจดทะเบียนตั้งบริษัทใหม่ การจ่ายค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันภัยต้องเสียค่าธรรมเนียมเป็นรายปี หากไม่ชำระภายในสามเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินให้ใบอนุญาตประกอบกิจการสิ้นอายุ

2. โครงสร้างของกิจการประกันภัย

กิจการประกันภัยมีการ โทคกำหนดหน่วยงานที่จำเป็นดังนี้ ฝ่ายขาย มีหน้าที่เป็นที่เลี้ยงของตัวแทนที่ผ่านการทดสอบการเป็นตัวแทน ฝ่ายการตลาด ทำหน้าที่วิจัยค้นหาความต้องการของผู้บริโภค ฝ่ายบุคลากร มีหน้าที่หลักในการคัดเลือกคนเข้าทำงาน จัดหลักสูตรการฝึกอบรมแก่พนักงาน ฝ่ายบริการสินไหมทดแทน มีหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องของการบริการชดใช้ใหม่ทดแทน ฝ่ายบัญชี ทำหน้าที่ตรวจสอบฐานะทางการเงิน ทำบัญชีรายรับรายจ่าย งบดุล ฝ่ายกฎหมาย มีหน้าที่ประสานงานด้านคดีต่าง ๆ เช่นการเรียกร้องความเสียหาย การฟ้องร้อง การตีความตามกรมธรรม์

3. ประเภทของกิจการประกันภัย

ประเภทของกิจการประกันภัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทได้แก่ การประกันวินาศภัยและการประกันชีวิต

4. ชนิดของกิจการที่ควรเอาประกันภัย

ก่อนทำประกันวินาศภัยควรพิจารณาเกี่ยวกับความจำเป็นมากน้อยเพียงใด ภัยที่อาจจะเกิดขึ้นจะก่อให้เกิดความเสียหาย

5. การเลือกบริษัทรับประกันภัย

หลักพิจารณาในการทำประกันภัย มีดังนี้ หลักของควมมีส่วนได้เสีย หลักของความจำเป็น มูลเหตุของความคุ้มครอง การได้รับบริการ หลักของความเป็นกันเอง หลักของการออม หลักของการเวนคืน การให้ออกาสกู้ยืมและการจ่ายเงินทดแทน การขยายสาขาการบริการ การเลือกบริษัทประกันภัยควรพิจารณาเลือก จากความเชื่อมั่นต่อกิจการ เงื่อนไขของกรมธรรม์ ความสัมพันธ์ระหว่างเบี้ยประกันและความคุ้มครอง ความจำเป็นและความสามารถในการชำระเบี้ยประกัน จำนวนเบี้ยประกันและจำนวนผู้เอาประกันภัยของกิจการ ผลการดำเนินกิจการ การกำหนดความเสี่ยงภัยของบริษัท สถานภาพของบริษัท ประกันภัย การให้บริการของบริษัท การหาผลประโยชน์ของบริษัท

6. วิธีการเอาประกันภัย

การประกันวินาศภัย ติดต่อแจ้งความจำนงกับบริษัทผู้รับประกัน กรอกรายละเอียดลงในใบคำขอเอาประกัน กำหนดวงเงินที่เอาประกัน ระบุผู้รับผลประโยชน์ ระบุแบบของการเอาประกัน หากมีการเปลี่ยนแปลงต้องแจ้งให้บริษัททราบ

การประกันชีวิต ติดต่อตัวแทนบริษัท รับฟังรายละเอียดจากตัวแทน ศึกษาข้อยกเว้นของผู้รับประกัน การเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์ แจ้งผู้รับประกันภัย เมื่อทำประกันชีวิตต้องพิจารณาเรื่องเบี้ยประกัน ระยะเวลาเอาประกัน ความคุ้มครอง เงื่อนไข และผลตอบแทนค่าเวนคืน การเรียกร้องเมื่อเกิดความเสียหาย ต้องแจ้งให้ผู้รับประกันภัยทราบภายใน 15 วัน หากผู้เอาประกันต้องฟ้องร้อง ต้องกระทำภายใน 2 ปีนับแต่วันเกิดเหตุ

4. กิจกรรมการเรียนรู้

สัปดาห์ที่ 17-18 เรื่อง กิจการประกันภัย

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูทบทวนความรู้เกี่ยวกับการขายประกันชีวิต
2. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ขั้นปฏิบัติการสอน

1. ครูให้ความรู้ตามหัวข้อต่อไปนี้

- 1.1 ข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติการประกันชีวิต2535/ พระราชบัญญัติการประกันวินาศภัย

2535

- 1.2 โครงสร้างของกิจการประกันภัย
- 1.3 ประเภทของกิจการประกันภัย
- 1.4 ชนิดของกิจการที่ควรเอาประกันภัย
- 1.5 การเลือกบริษัทรับประกันภัย
- 1.6 วิธีการเอาประกันภัย

2. มอบหมายงาน

- 2.1 ให้นักศึกษาปฏิบัติตามใบงาน เรื่อง กิจการประกันภัย
- 2.2 ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด

ขั้นประเมินผล ตรวจสอบผลงานจาก

1. แบบทดสอบหลังเรียน
2. แบบฝึกหัด บทที่ 7
3. ใบงานบทที่ 7

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนวิชา การประกันภัย 2201 – 2209 สำนักพิมพ์ เอ็มพันธ์
2. หนังสือพิมพ์ ฐานเศรษฐกิจ ประชาชาติธุรกิจ วารสารดอกเบี้ย การเงินการธนาคาร

6. หลักฐาน

1. แบบฝึกหัดบทที่ 7
2. แบบทดสอบหลังเรียน
3. งานที่มอบหมาย

7. วัดและประเมินผล

7.1 เครื่องมือประเมินผล

- 7.1.1 แบบประเมินพฤติกรรมผู้เรียน
- 7.1.2 แบบประเมินชิ้นงาน
- 7.1.3 แบบทดสอบ

7.2 เกณฑ์การประเมิน

- 7.2.1 แบบทดสอบความรู้ต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม
- 7.2.2 แบบสังเกตพฤติกรรม เกณฑ์การประเมินต้องอยู่ในระดับดีขึ้นไป
- 7.2.3 แบบประเมินชิ้นงาน เกณฑ์การผ่านต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ขึ้นไป

8. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....